

omegnen af 100 mia. kr. til i omegnen af 550 mia. kr.

Jeg tror, det er et meget præcist udtryk for, at der er et glimrende økonomisk klima også for aktionærer.

Og det er også det, der sætter beskattningen i relief, for det, der er tale om, er, at der – når disse aktier omsættes, hvis disse gevinster realiseres – så over tid skal falde 100 milliarder i beskatning, men der er stadig langt over 300 milliarder tilbage i gevinst.

Jeg tror, at det giver en meget fin illustration af, at her er et fornemt klima.

Thor Pedersen (V):

I aviserne kan man læse, at regeringen ikke kan forstå, hvorfor den ikke i meningsmålingerne kan se belønningen for regeringens politik. Og ledende ministre beklager sig jævnlig over, at det er uretfærdigt, men at det nok skal vende med tiden.

Men regeringen undervurderer de danske vælgere. Det er jo netop belønningen, der afspejles i meningsmålingerne. Flertallet af de danske vælgere ønsker noget ganske andet end det, regeringen står for, og det slår tydeligere og tydeligere igennem i meningsmålingerne. Flertallet ønsker den nuværende regering hen, hvor peberet gror.

Regeringen har et troværdighedsproblem, men nu er det muligt, at regeringen og finansministeren lettere kan komme over det, hvis det alene er Venstre, der påstår, at regeringen fremstiller dansk økonomi i et skønneri.

Men regeringen har det problem, at også andre, bl.a. de økonomiske vismænd, som ikke nødvendigvis skal have forstand på politik, beskæftiger sig med økonomi, og det er jo det, sagen drejer sig om. Det er derfor meget hjælpsomt, at de økonomiske vismænd publicerer deres synspunkter i de såkaldte vismandsrapporter, og en sådan er jo netop udkommet.

Finansministeren og regeringen siger, at det går så godt, så godt med ledigheden. Og hvad siger så vismændene i den nye rapport? Ja, ledigheden er faldet med 100.000 personer siden 1993. Men, siger de:

»Den væsentligste årsag er en reduceret arbejdsstyrke som følge af arbejdsmarkedspolitiske ordninger såsom efterløn, orlov og overgangsydelse«. Og videre:

»Det samlede antal personer, der siden 1993 er taget ud af arbejdsstyrken og overgået til offentlig forsørgelse i forbindelse med disse ordninger, er over 110.000 personer.«

Det vil sige, at der er flere, der er overgået til passiv forsørgelse, end der er kommet i beskæftigelse, og dobbelt så mange som i privat beskæftigelse. Med andre ord: Vi har fået et endnu større problem end det, vi havde i forvejen med at finansiere de samlede offentlige udgifter. Og det er nu engang hovedproblemet i dansk økonomi.

Hvordan ser det så ud for den private sektor? Jo, her ser fremtiden lys ud, siger regeringen. Nej, siger vismændene: »Konkurrenceevneforringelsen er medvirkende til, at den danske industrieksport udvikler sig dårligere, end hvad markedsvæksten tilsiger.«

Og videre står der: »Set samlet over perioden 1996-98 forværres den danske lønkonkurrenceevne med 1,5 pct.«, og den danske industrieksport vil fortsat udvikle sig dårligere end andre landes. Men det går godt med betalingsbalancen, siger regeringen. Og det er rigtigt. Det gik engang flot. Det var flotte tal, der var, før den nuværende regering kom til. Men også her kan vi læse vismændenes klare budskab, og jeg citerer fra rapporten:

»Betalingsbalanceoverskuddet ventes stort set at være forsvundet i 1998. Foringelsen af betalingsbalancen sker til trods for, at nettoeksporten af energi i disse år forøges mærkbart. Hvis olieproduktionen i perioden 1996-98 forblev på 1995-niveauet, ville betalingsbalancen allerede i 1997 være tæt på 0.«

Regeringen er godt på vej til at solde overskuddet op, men vi har set det før. Socialdemokraterne ligner sig selv.

Nå, siger finansministeren, men den offentlige saldo er forbedret væsentlig i de senere år. Ja, siger vismændene, men: »Forbedringen af de offentlige finanser er primært konjunkturbetinget, og den faktiske udvikling på den offentlige saldo giver derfor et for positivt billede af den underliggende strukturelle udvikling. Både udviklingen på de offentlige finanser og betalingsbalancen er således påvirket af forhold, der gør, at de underliggende problemer undervurderes«, siger vismændene.

Og videre: »Der er derfor behov for en langsigtet strategi, som kan forbedre betalingsbalancen og nedbringe den offentlige gæld. En sådan strategi må indeholde såvel yderligere arbejdsmarkedspolitiske tiltag til nedbringelse af den strukturelle ledighed som reformtiltag på pensionsområdet. Reformerne på pensionsområdet bør bl.a. sigte mod højere tilbagetrækningsalder og et større element af opsparing.«